

Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej
Kancelaria Główna

Data wpływu: 2022 -04- 29 - 18 -

nr z rej. RKP-37201-1022

Tarnów, dn.25.04.2022 r.

Pani Minister
Marlena Małąg
Ministerstwo Rodziny i Polityki
Społecznej
ul. Nowogrodzka 1/3/5
00-513 Warszawa

MRiPS

PETYCJA

w sprawie poprawy sytuacji finansowej pracowników Domu Pomocy Społecznej dla Dzieci, Młodzieży i Dorosłych Niepełnosprawnych Intelakualnie prowadzonego przez Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia w Tarnowie.

Szanowna Pani Minister!

Jako pracownicy Domu Pomocy Społecznej dla Dzieci, Młodzieży i Dorosłych Niepełnosprawnych Intelakualnie prowadzonego przez Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia w Tarnowie, apelujemy o spowodowanie i doprowadzenie do wzrostu wynagrodzeń pracowników Domów Pomocy Społecznej. Wiemy, że finanse na nasze płace pochodzą ze środków samorządu lokalnego (tak wynika z ustawy), ale postulujemy o taką zmianę w ustawie o pomocy społecznej, aby przyznawane nam były dodatki za pracę w szczególnym charakterze ze środków Ministerialnych, podobnie jak to było praktykowane przez 3 miesiące 2020 roku podczas pierwszej fali zagrożenia epidemiologicznego.

Jesteśmy zbulwersowani, bo nie przyznano nam nawet **dodatku 15% za pracę w szczególnym charakterze**, gdzie projekt został już odrzucony na wstępnym etapie przez Radę Ministrów, argumentując tym, że rozwiązanie tego problemu leży w gestii samorządów. Tak to prawda - dlatego apelujemy o zmianę prawa, aby samorzady mogły być wspierane subwencją Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej.

Nasz apel jest głosem bezradności, gdyż praca, którą wykonujemy ma charakter szczególny. Wymaga ona od nas dużego poświęcenia i zaangażowania, gdyż pracujemy z dziećmi i młodzieżą z różnymi rodzajami niepełnosprawności intelektualnej i fizycznej, często obciążonymi zaburzeniami psychicznymi. Całe spektrum niepełnosprawności wymaga od nas zindywidualizowanego podejścia do każdego podopiecznego. Poza tym wiele z naszych mieszkańców pochodzi z rodzin dysfunkcyjnych i zanim do nas trafili, zaznali wiele krzywd i traum. Kontakt z rodzinami biologicznymi jest często bardzo ograniczony bądź całkowicie zerwany. To my, pracownicy, jesteśmy dla nich najbliższymi osobami. Troszczymy się nie tylko o zaspokajanie ich podstawowych potrzeb, ale także o wychowanie, o jak najlepszy rozwój intelektualny i emocjonalny, a przede wszystkim otaczamy ich ciepłem i miłością. Te szczególne okoliczności sprawiają, że nasza praca jest bardzo odpowiedzialna i stresująca. Jest również niebezpieczna, ze względu na występujące u naszych podopiecznych zachowania agresywne, które zagrażają naszemu zdrowiu. Należy też podkreślić, że wszelkie urządzenia techniczne nie są w stanie zagwarantować nam pełnego odciążenia od wysiłku fizycznego i zastąpić naszych rąk, za co również płacimy pogorszonym stanem zdrowia. Ponadto naszą pracę wykonujemy w systemie 3-zmianowym, co dodatkowo czyni ją obciążającą.

Trudne warunki pracy i niskie zarobki powodują dużą rotację pracowników, którzy rezygnują, gdy znajdą lepiej płatną pracę bądź posadę o stałych godzinach pracy z wolnymi weekendami, a trudno jest pozyskać nowych, kompetentnych pracowników. Jest to niekorzystne dla naszych mieszkańców, którzy do prawidłowego rozwoju i funkcjonowania potrzebują stałych opiekunów dających im poczucie bezpieczeństwa, ale też dla nas,

pracowników, którzy są zatrudnieni od kilku lat, gdyż wprowadzanie nowych pracowników w zakres ich czynności jest dodatkowym utrudnieniem w realizacji powierzonych nam zadań.

Chcemy tym apelem zwrócić uwagę na istotny fakt, że nasze zarobki są niewspółmiernie niskie w stosunku do wynagrodzeń w podmiotach leczniczych podlegających Ministerstwu Zdrowia, mimo zajmowania podobnych stanowisk i zakresu obowiązków. Przykładem może być opiekun medyczny, który pracując w szpitalu ma obecnie zagwarantowane 3 772 zł, a od 1.lipca 2022 roku ma być to kwota 4771 zł, podczas gdy opiekun medyczny zatrudniony w naszym Domu ma pensję niewiele wyższą niż płaca minimalna. Rodzi to poczucie wielkiej niesprawiedliwości.

Nie chcemy na razie podjąć akcji protestacyjnych, gdyż czujemy zbyt wielką odpowiedzialność za mieszkańców DPS, by ich opuścić i zostawić samych sobie. Próbujemy apelować pisemnie.

Dużo w tej chwili mówi się o deinstytucjonalizacji. Uważamy, że jeśli wynagrodzenia będą na tak niskim poziomie jak obecnie to za 2-3 lata nie będzie już tego problemu, bo instytucje tego typu jak Domy Pomocy Społecznej przestaną istnieć ze względu na brak personelu. Drastycznie zmniejsza się też liczba powołań i same siostry zakonne nie ubiegające się o wyższe wynagrodzenia, nie są w stanie prowadzić Domów Pomocy Społecznej.

W związku z powyższym, my, pracownicy, zwracamy się do Pani Minister z wielką prośbą, o podjęcie kroków zmierzających do rozwiązania naszej naprawdę trudnej sytuacji. Uważamy, że obecny stan faktyczny jest dla nas bardzo krzywdzący. Apelujemy o zmianę w uregulowaniach prawnych dodatków do naszych wynagrodzeń tak, by były one adekwatne do powierzonych nam obowiązków, wykształcenia oraz na podobnym poziomie, co płace w placówkach medycznych.

Podniesienie naszych wynagrodzeń spowoduje podniesienie prestiżu społecznego pracy w placówkach pomocy społecznej i da nam poczucie tak długo wyczekiwanej sprawiedliwości. Godne zarobki to dla nas godne życie, satysfakcja z wykonywanej pracy i lepsza jakość wykonywanych obowiązków.

Z wyrazami szacunku,

Podpis Przedstawiciela pracowników

Do wiadomości:

1. P. Prezydent Andrzej Duda
2. P. Premier Mateusz Morawiecki

Podpisy pracowników wraz z zajmowanym stanowiskiem pracy: